

SLOVESO „BÝT“

Sloveso „být“ je stejně jako ve většině ostatních jazyků i v řečtině specifické. Neskloňuje se dle žádných pravidel, která se aplikují na skloňování jiných sloves. Jejich tvar je tedy nutné se naučit z paměti.

Osobní zájmeno se používá pouze k jeho zdůraznění, v běžné mluvě ne. O jakou osobu se jedná poznáme podle tvaru slovesa.

Jistě si povšimnete, že sloveso „být“ má ve 3. osobě jednotného i množného čísla totožný tvar. V mluvené podobě je dokonce i stejný tvar pro „ona je“ a „oni, ti jsou“. Jedná se o jedno z mnoha úskalí řeckého jazyka a v těchto konkrétních případech bude rozhodující podstatné jméno (podmět či předmět), o němž se bude hovořit.

εγώ	είμαι	<i>[egho ime]</i>	já jsem
εσύ	είσαι	<i>[esi ise]</i>	ty jsi
αυτός	είναι	<i>[aftos ine]</i>	on je
αυτή	είναι	<i>[afti ine]</i>	ona je
αυτό	είναι	<i>[afto ine]</i>	ono, to je
εμείς	είμαστε	<i>[emis imaste]</i>	my jsme
εσείς	είστε	<i>[esis iste]</i>	vy jste
αυτοί	είναι	<i>[afti ine]</i>	oni, ti jsou
αυτές	είναι	<i>[aftes ine]</i>	ony, ty jsou
αυτά	είναι	<i>[afta ine]</i>	ona, ta jsou